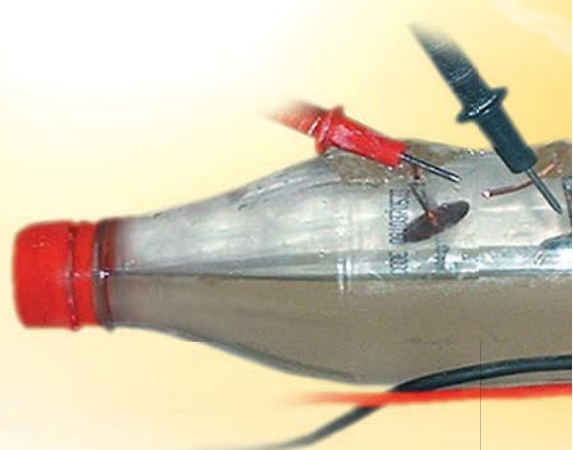

Mesaj într-o Sticlă

În căutarea Sfântului Graal al energiei libere

Wisse Hettinga

Este prea bun pentru a fi adevărat, iar legile termodinamicii spun că nu este adevărat, dar totuși el rămâne un vis permanent: energie gratuită.

Pare a fi puțin ciudat ca universul este plin cu energie, în timp ce aici pe Pământ, energia este o sursă de atât de multă mizerie. Cumva, pare că pur și simplu nu putem găsi căi eficiente și durabile pentru a ne încălzi clădirile, pentru a lumina împrejurimile, pentru transportul propriu și pentru produsele noastre.

Vede Elektor Electronics o rază de speranță aici?

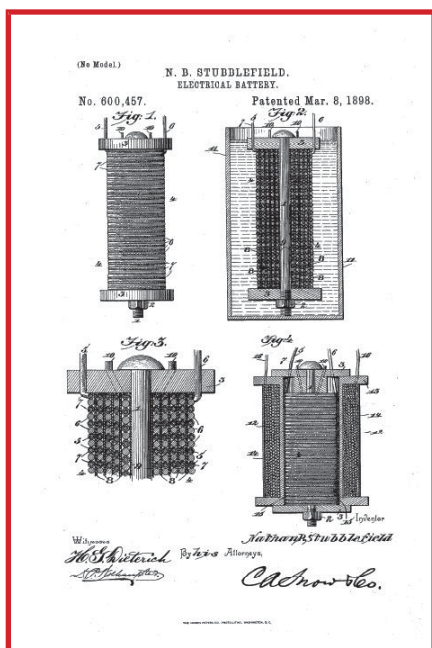

Figura 1. Bateria lui Nathan Stubblefield.

O HARABABURĂ

Faptul că știința termodinamicii ne spune că este imposibil să extragem mai multă energie dintr-un sistem, decât pui în el, nu este suficient pentru a opri un mare număr de entuziaști de la ași cheltui banii și timpul în căutarea energiei gratuite, "Sfântul Graal" al secolului 21. Mulți dintre ei își publică ideile și experimentele pe internet. Dacă introduci "energie gratuită" pe Google, te vei găsi tu însuși într-o lume bizară de credincioși, pseudo-savanți, și - din fericire - oameni normali care se bucură să-și devoteze atenția acestei teme. Un număr de "descoperiri" apar a fi fals interesante. Practic, îți ia solicită un anumit efort să nu crezi în ele. Pentru a cita câteva exemple; un om care face ca becuri incandescente normale să lumineze atingându-le de niște bare, inventatorul Mașinii-N, o companie numita Steorn, și "celula Joe" care permite mașinilor să funcționeze pe apă.

Nu poți spune prea multe despre aceasta, înafara faptului de a căuta să înțelegi care este problema cu toți acești căutători de energie gratuită. Pe scurt; este o harababură. Vezi zeci de site-uri cu mesaje stranii, formulate în Word Art și în animații flash stupide. Pe site-urile video, poți găsi sute de filme care te duc în locuri obscure, în care persoane obscure fac experimente obscure. Pare că aproape tot ceea ce este legat de energia gratuită trebuie să fie neapărat obscur și imprecis.

Iar acum este timpul ca Elektor Electronics să-și întoarcă atenția asupra acestui subiect. Doar pentru a clarifica lucrurile, intenția noastră nu este ca să te luăm într-o aventură periculoasă cu o finalitate necunoscută. dar când vedem că atât de mulți oameni își pierd timpul cu asta, și când vedem aparate de măsură indicând și becuri luminând, Elektor Electronics vrea să fie în rândul din față pentru a vedea ce se întâmplă.

CĂLĂTORIE ÎN TRECUT

Pentru început trebuie să facem o mică călătorie în timp. Chiar din primele zile ale științei naturale, cercetătorii amatori au fost fascinați de ideea de energie gratuită. Pare a exista o legătură clară între științele antice și descrierile experimentelor stranii, iar radiesteziștii au ceva de spus aici de asemenea. Acest lucru nu este de fapt atât de surprinzător, ținând cont de faptul că Pământul conduce electricitate într-o anumită măsură. Despre asta se știa deja pe la 1800, când Giovanni Aldini a descoperit că cele două sârme ale unui circuit de telegraf, pot fi înlocuite cu o singură sârmă, calea de întoarcere fiind furnizată de Pământ. (Pentru o lectură interesantă, căuta-ți pe internet despre Aldini, vărul lui Galvani, și citești despre neobișnutele lui experimente pe criminalii recent decedați) Dar dincolo de Pământ ca și conductor de electricitate, există de asemenea descrieri ale apariției spontane a curenților electrici, iar circuitele de telegraf continuă să funcționeze corect, chiar și fără baterii externe sau alte surse de putere. Aceasta ne duce la teoria curenților energetici ai "curenților telurici", și de aici încolo este doar un mic pas ca radiesteziștii să caute curenți energetici și razele Pământului. Povestea lui Nathan B. Stubblefield (1860–1928), un cultivator de pepeni, care a trăit în Murray, Kentucky, este în special interesantă. Lui îi plăcea să se joace cu bobine și sârme, și a reușit să creeze o legătură de comunicație fără fir, exact cu 100 de ani în urmă, cu o claritate și calitate încât oamenii le-au găsit înspăimântătoare la acea vreme.

Nathan Stubblefield a fost contemporan cu Alexander Graham Bell. El știa despre invențiile lui Bell, și a făcut o versiune fără fir, utilizând cuplarea - același principiu pe care noi îl utilizăm în transformatoare. În aceste experimente - și asta este momentul în care începe să fie interesant pentru noi - el a utilizat o formă neobișnuită de generare a energiei; baterii de pământ. Principiul din spatele acestor baterii este bine cunoscut. Dacă înfigi o bară de cupru și una de zinc în Pământ, chimicalele din pământ creează o mică diferență de potențial, care poate fi măsurată cu un voltmetru. Totuși, situația experimentelor lui Nathan Stubblefield este puțin diferită. Stubblefield a utilizat bobine în bateriile lui de pământ (Figura 1), și se pare că a reușit să genereze înaltă tensiune și curenți din Pământ. Experimentele lui Stubblefield au fost remarcabile în vremurile lui. Există imagini unde el a arătat cum poate fi stabilită o legătură fără fir între o navă și țărâm (Figura 2), care este ceva ce el practic a făcut. Totuși, el a ajuns la un final trist. Finanțatorii l-au abandonat, iar el a devenit un retras, care și-a petrecut ultimii ani din viață în atelierul lui. Și-a distrus toate instrumentele înainte de a muri, și astfel a luat secretul bateriilor lui de Pământ, cu el în mormânt. Singurul lucru care îi păstrează memoria vie încă astăzi, este o placă memorială în Murray, orașul lui natal.

ÎNALTA TENSIUNE

Iar apoi există Nicola Tesla. El a trăit din 1856 până în 1943, și practic a realizat electrificarea a orice cu bobina lui Tesla. El a inventat de asemenea și motorul cu inducție. Dincolo de experimentele lui cu înalta tensiune, care întâmplător sunt perfect clare și explicabile, și astfel deloc misterioase, Nicola a fost un fel de vizionar. De exemplu, el și-a asigurat contemporanii că ar fi posibil să utilizeze un mic dispozitiv emițător-receptor, - nu mai mare decât un ceas de mână - pentru a stabili legătura cu alți oameni și să comunice cu cineva din cealaltă parte a lumii. În zilele noastre, asta nu sună prea ciudat, dar la acea vreme părea pură fantezie. Conform lui Tesla, trebuia să fie difuzate cantități mari de energie pentru a putea realiza asta. Nicola Tesla avea un proiect special în minte pentru aceasta, cu numele de Wanderclyff.

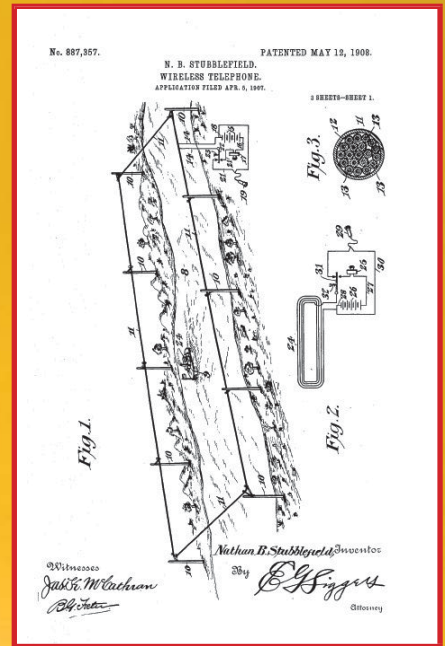

Figura 2. Legătura navă-țărâm Stubblefield.

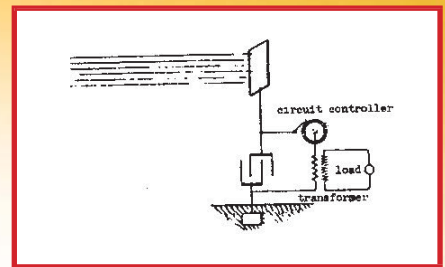

Figura 3. Receptorul de energie gratuită Tesla.

Un turn de 60 de metri ar servi ca difuzor al energiei electromagnetice, care apoi ar putea foarte simplu să fie extrasă din aer, oriunde în lume. Însă aici din nou, lucrurile tind să devină neclare. Construcția a fost pornită cu sprijin financiar, dar optimismul s-a transformat rapid în frica de forțele electrice. Totul a fost oprit, iar proiectul lui Tesla stins în uitare.

Noi de asemenea știm că Tesla avea planuri să extragă energie din spațiu. El a avut ideea să utilizeze o placă mare de metal și să extragă energie utilizând un fel de redresor mecanic (Figura 3). Ca și Stubblefield, Tesla a devenit un retras. El a ținut întâlniri anuale cu jurnaliștii, unde a făcut câteva predicții remarcabile. În onoarea memoriei lui, unitatea de flux magnetic se cheamă Tesla (T).

Descoperă singur

Nu contează dacă este adevărat sau ficțiune, 'energia gratuită' este captivantă. Simpla căutare după 'energie gratuită' va returna tot felul de site-uri care furnizează ore uimitoare de navigare web. Unele din cele mai remarcabile site-uri sunt descrise pe scurt mai jos.

www.teslascience.org

- Câțiva entuziaști încearcă să salveze locul și construcția proiectului Wanderclyffe.

www.keshetechnologies.com

- Observați imaginea din deschiderea acestui site. Dacă îndrăznești să mergi mai departe, poți învăța ultimele noutăți despre experimentele lui Keshe, incluzând experimentele cu sticla de Coca-Cola.

www.senternovem.nl/projecten-galerij/overzicht/energie_en_klimaat/h2uvpagina.asp

- Un nume ridicol de lung, dar merită efortul de a-l tasta. Aici puteți învăța ce se întâmplă la nivelul științific oficial. Monitorizare valoroasă.

www.nuenergy.org/alt/archive.htm

- O colecție variată de proiecte de energie gratuită.

www.nathanstubblefield.com

- Omul și invențiile lui..

<http://www.ecn.nl/egon/rd-programma/micro-wkk>

- Motorul Stirling este din nou la modă,

și în câțiva ani se așteaptă să-și găsească un loc în fiecare casă, pentru a reduce consumul energetic.

Toate acestea sunt istorii ale trecutului. Singura amintire rămasă de la Stubblefield este un monument în Murray, unde acesta obișnuia să trăiască, și ruinele proiectului Wanderclyff care încă se mai pot vedea pe insula Long Island.

ÎNAPOI ÎN PREZENT

În zilele noastre, noi rareori întâlnim figuri senzaționale, ca ale lui Stubblefield și Tesla. Asta este regretabil, deoarece ar fi distractiv să întâlnim Tesla-șii și Stubblefield-șii zilelor moderne. Prima noastră căutare pe internet, nu a arătat multe rezultate. Pare că toți maeștrii energiei gratuite trăiesc în America de Nord. Dar tocmai când se părea că eforturile noastre erau în van, am ajuns la un remarcabil grup

de oameni, în sala de presă a clădirii Jaarbeurs (Utrecht, Olanda), pe durata expoziției 'Instruments'. Atmosfera a fost în totalitate în stilul comunității "energie gratuită": aranjamente obscure cu multe sârme și cabluri trecând peste masă, multimetre, și blițuri. Și acum lăsați-mă să vi-l prezint pe D-ul Keshe și mesajul lui din sticlă.

MESAJ ÎNTR-O STICLĂ

În cele din urmă, mi-a luat câteva luni înainte de a avea oportunitatea de a vorbi cu Mehran Keshe în persoană. Prima dată am fost periat de un angajat care mi-a spus că nu voi înțelege oricum, și astfel m-aș putea cruța singur de problema unei vizite. După asta, mi s-a spus că aș putea veni, dacă promit să sprijin și să promovez mesajul D-lui Keshe, dar nu am fost interesat să fiu folosit sub această formă. Contactul a devenit din ce în ce mai difuz până câteva săptămâni mai târziu, când încă odată am încercat numărul de telefon și m-am trezit vorbind direct cu D-ul Keshe, care a spus că este bucuros să vorbească cu mine. Am stabilit să ne întâlnim într-un hotel sumbru din Antwerp, care părea și mai trist în vremea mizerabilă. Mehran Keshe este nativ din Iran, și este savant nuclear de profesie. El a studiat la Colegiul Regina Maria al Universității din Londra. Trăiește în Belgia și este încrezător că are sprijinul guvernului Belgian, aspect pe care l-a subliniat de câteva ori pe durata conversației noastre. El avea de asemenea o sticlă de plastic de Cola (Figura 4), și această sticlă deține secretul alimentării cu energie a lumii viitoare. Ca un efect colateral, sticla deține de asemenea o soluție la problema CO2, cât și o metodă ieftină de a produce nano-materiale, precum și o metodă spectaculoasă de a transforma o sârmă multifilară, într-un cablu multifilar. Pentru a evita să fac lucrurile prea complicate, pentru moment voi omite orice mențiune despre idea lui în legătură cu găurile negre și călătoria prin spațiu și timp. Fundamentul acestor descoperiri trebuie descoperit în cercetările lui Mehran Keshe, despre legătura dintre câmpul magnetic al Pământului și forța gravitației.

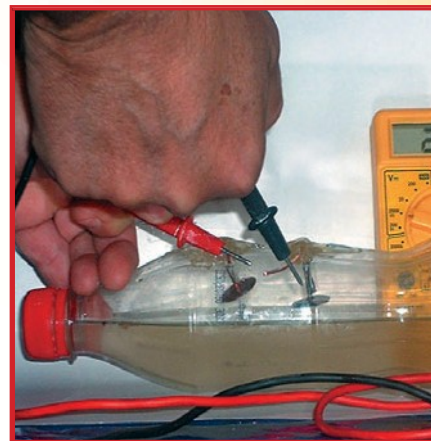

Figura 4. Sticla de Cola cu soluția la problema energetică (www.keshetechnologies.com).

El a rămas vag în răspunsul la întrebarea mea despre fundamentele teoretice și cum a ajuns el la aceste descoperiri; el a ajuns simplu la această înțelegere prin contemplare și studiu. Mehran Keshe: "Nu este practic nimic straniu despre toate acestea; este doar despre cum energia lumii și a universului funcționează. Asta este ceea ce am înțeles, iar acum o transfer în produse utilizabile. Nimeni nu este surprins dacă spui că milioane de stele sunt create în univers în fiecare zi, dar dacă eu copii aceasta la o scală mai mică, nimeni nu vrea să accepte asta." Ceea ce vrea el să zică prin "copiind-o la o scală mai mică" a fost demonstrația pe care a făcut-o cu sticla de Cola.

Înainte de întâlnirea noastră, el a pregătit o nouă sticlă, special pentru această întâlnire. Era o sticlă normală de Cola, conținând câteva cuie de cupru (cui de acoperiș) potrivite pentru a furniza electrozi la exteriorul sticlei. Cuiule de cupru erau menținute la locul lor cu silicon. Cheia acestui dispozitiv, a fost nu sticla, ci în schimb un lichid special pe care Keshe l-a dezvoltat. Compoziția acestui lichid este secretă, dar nu este periculoasă. D-ul Keshe a turnat lichidul în sticlă, a scuturat-o scurt, a pus-o înapoi pe masă apoi a continuat discuția. El a arătat alte câteva sticle pe care le-a utilizat la demonstrațiile anterioare.

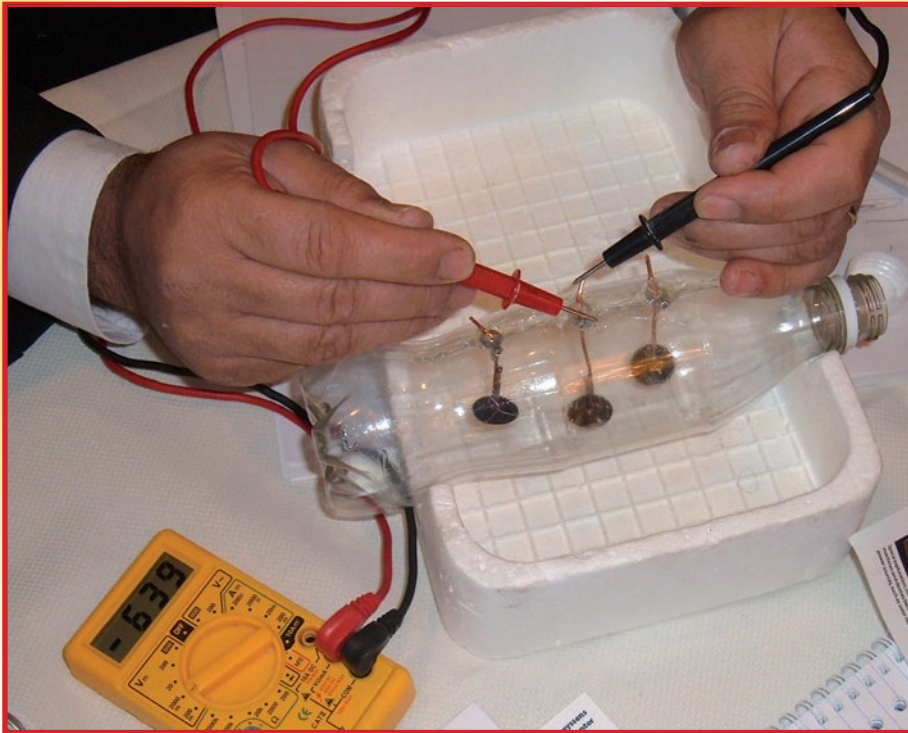

Figura 5. Între cuiele de cupru din sticla de Cola poate fi măsurată o mică diferență de tensiune.

Mehran Keshe, Savant Nuclear.

A fost evident că plasticul sticlei s-a deteriorat. Lichidul și reacția chimică a făcut plasticul granular și fragil. "Ceea ce aveți aici, cu aceste sticle vechi reprezintă de fapt soluția la problema CO₂", conform D-lui Keshe. "Această reacție ne permite nouă să convertim CO₂ în materie, iar apoi poate fi procesată ușor ca și deșeurile menajere." Între timp, s-a pornit o reacție în sticla de Cola. Electrozii de cupru s-au înnegrit. D-ul Keshe a deschis sticla și a turnat lichidul înapoi în sticla lui. "Această sticlă a devenit în valoare de multe sute de euro, în ultima jumătate de oră.", a spus el. Conform acestuia, depunerea neagră a fost "grafen", o formă de grafit nano-structurat. "În mod obișnuit, aceasta se poate face doar sub condiții speciale de temperatură și presiune, dar aici ea are loc la temperatura normală a camerei." Conform lui, un studiu anterior cu un aparat de măsură special, utilizat în industria diamantelor, a confirmat că materialul era original. Dar adevărata șmecherie a fost următoarea: sticla era goală, fără capac, iar D-ul Keshe a adus un simplu multimetru digital. El a scurtcircuitat repede reoforii, pentru a arăta ca aparatul indică 0 volți, iar apoi a măsurat electrozii: 600mV pe unul și 800mV pe alții (Figura 5). În mintea mea, eu pot auzi vocile din public

spunând "Doar un minut, asta necesită studii ulterioare!" Eu nu sunt în dezacord cu nimeni, însă cu cunoștințele pe care le am și cu ceea ce pot vedea din cealaltă parte a mesei, trebuie în cele din urmă să spun că asta este remarcabil.

"Așa vor funcționa bateriile viitorului", a spus D-ul Keshe. "Cât de curând, vei fi capabil să cumperi o baterie cu un dolar, care în principiu te va ține atât timp cât vei dori tu. Noi încă gândim în termenii componentelor electronice și a bateriilor, ca fiind lucruri separate. În puțini ani, celulele energetice vor fi create prin depunerea vaporilor, pe durata fabricării cipului, iar cipurile vor părăsi fabrica deja funcționând", a continuat el.

Totuși, depunerea neagră din sticlă este până la urmă la fel de interesantă, deoarece nanomaterialul este izolator electric în loc să fie conductor. D-ul Keshe a arătat cum o bucată de sârmă flexibilă normală, făcută dintr-un număr mare de lițe de cupru individuale, poate fi convertit în sticlă într-un cablu conductor multifilar. Toate lițele de cupru erau practic izolate unele față de altele, de depunerea neagră. Acum avem o situație perfect clară (Figura 6). Multimetrul a fost oprit din nou, și de fapt cele două sârme multifilare de cupru s-au dovedit a fi complet izolate.

După asta, conversația s-a îndreptat către posibilitățile neobișnuite multiple ale descoperirii lui Mehran Keshe: găuri negre care ne pot include, astfel încât să călătorim prin timp și spațiu, sisteme anti-gravitaționale și idei remarcabile despre cum să rezolvăm toate problemele noastre energetice.

Este Mehran Keshe un escroc? Nu am văzut eu sârmele ascunse? Am fost eu orb la enormul transformator ascuns sub masă? Am motive să mă îndoiesc de sinceritatea acestui om? Conform lui Keshe, câteva instituții și universități, studiază în prezent descoperirile lui, și până acum rapoartele arată că toate par a fi corecte. Timpul va decide. Dar rămâne totuși întrebarea de ce a ales să se prezinte el însuși sub această formă. "Dacă ești convins de ceea ce știi, trebuie să te implici tu însuși", a spus D-ul Keshe. Timpul va hotărî.

(070096-1)